

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 2018

123/2018

Valtioneuvoston asetus

perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

muutetaan perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (234/2015) 13 ja 15 §, 17 §:n 1 momentti ja 19 §, sellaisina kuin niistä ovat 13 § asetuksessa 130/2016, 17 §:n 1 momentti asetuksessa 337/2017 sekä 19 § asetuksessa 841/2017, seuraavasti:

13 §

Viherryttämistukeen liittyvä viljelyn monipuolistaminen

Ajanjakso, jona peltoalalla on viljeltävä soveltamisasetuksen 40 artiklan 1 kohdassa säädetty määrä eri viljelykasveja, alkaa 30 päivänä kesäkuuta ja päättyy 31 päivänä elokuuta.

Viljelyn monipuolistamisvaatimuksen täyttymistä arvioitaessa katsotaan, että seuraavanlaisilla seoskasvustoilla viljeltävät kasvit ovat tukiasetuksen 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja eri viljelykasveja:

- 1) öljykasvien ja viljan seoskasvustot;
 - 2) valkuaiskasvien ja viljan seoskasvustot;
 - 3) öljykasvien ja valkuaiskasvien seoskasvustot;
 - 4) viljojen seoskasvustot;
 - 5) valkuaiskasvien seoskasvustot;
 - 6) öljykasvien seoskasvustot;
 - 7) saneerauskasvien seoskasvustot;
 - 8) siirtonurmikasvien seoskasvustot;
 - 9) monimuotoisuuspellon riistakasvien seoskasvustot;
 - 10) monimuotoisuuspellon maisemakasvien seoskasvustot;
 - 11) monimuotoisuuspellon niittykasvien seoskasvustot;
 - 12) hunajantuotantoon käytettävät seoskasvustot;
 - 13) seoskasvustot, jossa eri kasvilajit sijaitsevat vierekkäin ja jokaista yksittäistä lajia on alle 0,05 hehtaarin alue;
 - 14) ekologisen alan vaatimuksen täyttävän typensitojakasvin ja muun kasvin seoskasvustot, joissa typensitojakasvien osuus kylvösiemenseoksen painosta on yli 50 prosenttia.
- Saneerauskasvien seoskasvustossa saa olla öljyretikkaa, valkosinappia, samettikukkaa ja näiden seoksia. Monimuotoisuuspellon riistakasvien seoskasvustossa on oltava vähintään kahta seuraavista kasveista: viljat, tattari, auringonkukka, öljypellava, herne, rypsi, rapsi tai sinappi, rehukaali, rehurapsi, öljyretikka, rehusokerijuurikas, naattinauris tai turnipsi, heinäkasvit ja apilat. Monimuotoisuuspellon maisemakasvien seoskasvustossa on oltava vähintään kahta seuraavista kasveista: auringonkukka, hunajakukka, sinimailanen,

persianapila, keltalupiini, virnat, ruiskaunokki, malvat, kehäkukka, mesikät. Monivuotisuuspellon niittykasvien seoskasvustossa on oltava nurmiröllin, lampaannadan tai jäykkänadan ja vähintään yhden monivuotisen niittykasvin siemeniä. Niittykasvi voi olla harakankello, valkoailakki, ahdekaunokki, keltasauramo, ketoneilikka, mäkitervakko, nurmihokki, purtojuuri, puna-ailakki, päivänkakkara, ruusuruoho, särmäkuisma tai muu vastaava niittykasvi. Lisäksi niittykasvien seoskasvustossa saa olla yksivuotisia niittykasveja, virnoja tai muita yksivuotisia kasveja, ruisvirnaa, hunajakukkaa, kehäkukkaa tai muita yksivuotisia kukkivia linnuille ravintoa tarjoavia kasveja tai pellavaa, durraa, punahirssiä, tattaria, hamppua, maissia, auringonkukkaa, kinuaa, rypsiä, rapsia, kuminaa, viljoja tai muita vastaavia peltokasveja.

Viljelyn monipuolistamisvaatimuksen täyttymistä arvioitaessa eri viljelykasveiksi ei lueta viljelykasveja, joita kasvatetaan seuraavilla aloilla:

1) marja- ja hedelmäkasveista muodostettu kasvilajiryhmittäinen kasvulohko, jos samaan ryhmään kuuluvia eri kasvilajeja viljellään vierekkäin siten, että yksittäisen kasvialan yhteenlaskettu pinta-ala on alle 0,05 hehtaaria;

2) kasvimaat;

3) luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007–2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 39 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen kuuluva ala;

4) ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 27 §:ssä tarkoitettuun sopimukseen kuuluvaa ala;

5) ala, jolla on täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:ssä tarkoitettu maisemapiirre.

15 §

Viherryttämistukeen liittyvä ekologinen ala

Ekologiseen alaan kuuluvaa kesantoalaa ei saa käyttää maataloustuotantoon ja ala on säilytettävä kesantona 1 päivästä tammikuuta 15 päivään elokuuta. Kesantoa saa käyttää laitumena tai korjata sen kasvuston 16 päivästä elokuuta. Kesannolla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita 1 päivästä tammikuuta 15 päivään elokuuta.

Soveltamisasetuksen 45 artiklan 10 kohdassa tarkoitettuja ekologisen alan vaatimuksen täyttäviä tyyppiä sitovia kasveja ovat herneet, pavut, lupiinit alaskanlupiinia ja komealupiinia lukuun ottamatta, virnat, soijapavut, mesikät, mailaset, apilat ja näiden kasvien seokset. Ekologisen alan vaatimuksen täyttävät myös sellaiset edellä mainittujen tyyppiä sitovien kasvien ja muiden kasvien seoskasvustot, joissa tyyppiä sitovien kasvien osuus kylvösiemenseoksen painosta on yli 50 prosenttia. Yksi- ja monivuotisten kasvien kylvösiemenseoksen painosta monivuotisten tyyppiä sitovien kasvien osuuden on oltava yli 50 prosenttia. Viljelijän on merkittävä lohkokohdaisesti muistiin käytetyt siemenlajit ja niiden osuudet kylvösiemenseoksen painosta. Peltolohkolla on oltava tyyppiä sitovia kasveja 30 päivästä kesäkuuta 31 päivään elokuuta. Jos tyyppiä sitovat kasvit korjataan ennen edellä mainitun ajanjakson päättymistä, peltolohkoa saa muokata vasta 1 päivästä syyskuuta. Jos alalle kylvetään syyskylvöisiä kasveja, lohkoa saa muokata ja sille saa kylvää kuitenkin jo 15 päivästä heinäkuuta. Ekologisella alalla ei saa käyttää kasvinsuojeluaineita tyyppiä sitovan kasvin kylvöstä 31 päivään elokuuta. Jos sato korjataan myöhemmin kuin 31 päivänä elokuuta, kasvinsuojeluaineita saa käyttää vasta sadonkorjuun jälkeen. Jos tyyppiä sitova kasvi on kylvetty edeltävänä vuotena tai sitä ennen, kasvinsuojeluaineiden käyttökielto alkaa 1 päivästä tammikuuta.

Ekologisen alan lyhytkiertoisia energiapuita ovat haapa ja paju. Energiapuiden alaa ei saa lannoittaa kivennäislannoitteilla. Muita kuin rikkakasvien torjuntaan tarkoitettuja kasvinsuojeluaineita ei saa käyttää kasvuston perustamisvuonna eikä ennen kuin 1 päivänä syyskuuta kasvuston lopettamisvuonna.

Tukiasetuksen 46 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua poikkeusta ei sovelleta maataloihin, jotka sijaitsevat maakunnista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (799/2009) tarkoitettujen Varsinais-Suomen, Uudenmaan tai Ahvenanmaan maakuntien alueilla. Maatila sijaitsee sen maakunnan alueella, jossa sen talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, maatilaa katsotaan sijaitsevan siinä maakunnassa, jossa pääosa sen pelloista sijaitsee.

17 §

Viherryttämistuen hehtaarikohtainen määrä

Viherryttämistukea myönnetään tukialueittain seuraava euromäärä hehtaarilta:

		2015	2016	2017	2018
tukialue	euroa				
AB		75,54	74,75	74,70	74,90
C		65,11	65,22	65,20	65,39

19 §

Nuoren viljelijän tuen määrä

Nuoren viljelijän tuen enimmäismäärä on yksi prosentti tukiasetuksen liitteessä II säädetystä vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä.

Nuoren viljelijän tukea myönnetään tukiasetuksen liitteessä II säädetty kansallinen enimmäismäärä huomioon ottaen seuraava euromäärä hehtaarilta:

vuosi	euroa
2015	50,78
2016	51,50
2017	53,00
2018	53,00

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä helmikuuta 2018.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa vireille tulleeseen hakemukseen sovelletaan 19 §:n 1 momenttia sellaisena kuin se oli tämän asetuksen voimaan tullessa.

Helsingissä 1 päivänä helmikuuta 2018

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska